

Kázání Gn 9, 12 - 17

¹² Dále Bůh řekl: „Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: ¹³ Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. ¹⁴ Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, ¹⁵ rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. ¹⁶ Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenou se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.“ ¹⁷ Řekl pak Bůh Noemu: „Toto je znamení smlouvy, kterou jsem ustavil mezi sebou a veškerým tvorstvem, které je na zemi.“

Sestry a bratři,

dnešní kázání bude o duze... a také o křtu. Hned na začátku se zeptám: „Je mezi vámi někdo, kdo opravdu nemá rád duhu?“ Já totiž nikoho takového neznám. Snad každý, kdo vidí duhu, řekne ostatním: „Hele, támhle je duha!“, a všichni ji chtějí také vidět, usmívají se a mají hned lepší náladu. Viděli jsme duhu! Dnes ji asi neuvidíme. Ale to nevadí, protože jsme svědky ještě krásnější události, křtu. Můžeme si mezi sebou říkat: "Hele, nový křesťan, zrozený z vody a Ducha!"

Připomenou verš z oddílu, který jsme četli. Pán Bůh říká: „Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí.“

Duha a křest mají mnoho společného. Nejenom to, že se z obojího lidé radují a že v obou případech hraje velkou roli voda. Každý starší školák ví, že duha na nebi vzniká ze slunečních paprsků a vody. A každý konfirmand nás poučí, že křest se dělá vodou. Můžeme to říct i jinak: Bůh nám dal duhu z kapiček vody a paprsků světla a dal nám křest z vody a z moci svého Slova. Ale je toho ještě víc!

Dnes jsme slyšeli, že duha je znamením Boží smlouvy. Z Bible víme, že křest je také znamením Boží smlouvy. V příběhu o Noemově arše, o potopě světa a duze, čteme o nejstarší Boží smlouvě. A právě teď jsme u nejmladší Boží smlouvy, u křtu. Ale co to vlastně ta Boží smlouva je? A co znamení smlouvy, křest?

Biblické vyprávění o tom, jak Bůh potrestal potopou lidskou bezbožnost, známe všichni. Víme také, že nechal zbožného a bezúhonného člověka jménem Noe postavit loď a tak on, jeho rodina i zvířata, pár od každého druhu přežili potopu.

A pak, a to je nejdůležitější, s nimi uzavírá smlouvu. Opravdu s celým svým stvořením, se všemi lidmi a se všemi zvířaty, která žijí po potopě. Říká: "Rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva". Ano, hrozné povodně byly ještě mnohokrát, ale Bůh už nikdy nechce řešit lidskou nevěru a zpujnost tak, jako tenkrát.

Všimli jste si? Bůh uzavírá zvláštní smlouvu. Není to dohoda mezi rovnocennými partnery, jak smlouvě dnes rozumíme. Bůh totiž nic od lidí nevyžaduje. Jen on sám se zavazuje a slibuje. Je to spíš vyhlášení. Tak kdysi králové oznamovali lidem své rozhodnutí. Tady Bůh slavnostně vyhláší a slibuje své rozhodnutí, že už nikdy nedovolí, aby jeho stvoření přišlo vniveč. To se týká i nás!

Vyprávění o potopě je hodně smutné. Mnoho lidí i zvířat se utopí, protože se nemají jak zachránit. Byla jen jedna cesta: archa. Loď, kterou v poslušné důvěře v Boha postavili Noe a jeho synové.

A Bůh zachránil Noemovu rodinu a jejím prostřednictvím celý svět. S nimi a se všemi jejich potomky pak uzavřel smlouvu, ve které jim dal svůj slib. I když je příběh potopy smutný, je to ve skutečnosti krásný příběh Božího zachraňujícího milosrdenství a veliké dobroty. Podobně je to i s Boží smlouvou: je to Boží vyhlášení o Jeho pomoci, ochraně a požehnání pro lidi, s nimiž ji Bůh uzavírá. Znamením je duha, která nám připomíná Boží lásku a záchranu. Bůh vždy spojuje svou smlouvu s nějakým znamením, abychom si ji mohli dobře pamatovat. Kdykoli vidíme duhu, můžeme si připomenout: Bůh neničí život. Bůh zachraňuje vše živé.

Po duhové smlouvě vyhlásil Bůh ještě mnoho smluv. Tu poslední, novou smlouvu s celým lidstvem, uzavřel skrze svého Syna Ježíše Krista. Všem lidem v ní slíbil pokoj a věčný život. Znamením této smlouvy je křest. Stejně jako Bůh v arše zachránil Noema, jeho rodinu a potopou ohrožené stvoření, tak dnes zachraňuje skrze křest. Zachraňuje nás před nicotou, utrpením a vinami, ve kterých se tak často topíme jako ve vlnách potopy. Dává nám nové čisté srdce, dává nám Ducha svatého, svoji blízkost v našich životech. Křest je vlastně duhou Boží nové smlouvy. Můžeme - a měli bychom - znovu a znovu myslet na svůj křest a připomínat si Boží novou smlouvu, kterou s námi uzavřel skrze záchrané dílo Ježíše. Ano, křest je jisté a spolehlivé znamení v našem životě, které je spolehlivě zaznamenáno v našem srdci i v naší paměti. A kdybychom snad zapomněli, tak i v knize pokřtěných. Ale naše naděje spásy není založena na tom, co si neseme ve svých srdcích, ve své mysli nebo v našem rozhodnutí pro Ježíše. Ne, Bůh si nás vyvolil jako Noema, a proto nás přijímá ve křtu jako své děti! Připomeňme si: když Bůh uzavírá smlouvu, není to smlouva mezi rovnocennými partnery, ale posvátné a slavnostní Boží vyhlášení Jeho rozhodnutí v náš prospěch.

Bůh nám spásu daruje skrze křest a tak staví naše nohy na pevný základ, Bůh nás zachraňuje od smrti a dává našemu životu nesmrtelnou hodnotu. Jediná věc, která může tuto spásu odepřít, jsme my sami, pokud se rozhodneme tuto spásu odmítnout a žít bez Něj.

Bůh nás zachraňuje. Připravil pro nás bezpeční své blízkosti, ujistil nás o tom v Nové smlouvě, a dal nám znamení křtu. To je výbava pro život, kde se pereme se zlem, stále znovu hledáme cestu následování Pána Ježíše. A cílem takového celkem nesnadného života v poslušnosti Bohu je veliké zaslíbení: spása, záchrana. To nám vždy připomene náš křest. Proto, když uvidíme duhu, vzpomeňme na duhovou smlouvu, ale připomínejme si hlavně svůj křest! Je to Boží smlouva s námi! Bůh sám nás ujišťuje, že je s námi a má pro nás otevřenou náruč své spásy. Amen.